

Težka pot

KLL so mi odkrili na rutinskem službenem presejalnem pregledu. Prvikrat so me zdravili čez pet let. Stanje se mi je izboljšalo in lahko sem ponovno začela delati. Leta 2011 pa je moja bolezen spet postala aktivna. Večkrat sem bila na zdravljenju. Kemoterapija

je delovala, moje telo se je odzvalo, a učinek je trajal le kratek čas. Imela sem nenehne izbruhe slabosti, slabega počutja, bruhanja in razne zaplete, vključno s pojavom kožne bolezni. Dobila sem pasasti izpuščaj, gripo, okužbe zgornjih dihal in bila sem izčrpana. Bila sem uničena.

Dobila je tudi pljučnico.

Lansko leto sem imela grozen izbruh pljučnice, ki se je zelo počasi pozdravila. Veliko sem kašljala in bila ves čas utrujena. Se spomnite, kako visoko število levkocitov ste imeli v tistem obdobju 1-2 let? V tistem času sem imela stopnjo levkocitov nad 200.000. Največ sem jih imela 340.000. Z levkaferozo so mi večkrat zniževali levkocite. Po takšni izkušnji je bolnica konec leta 2014 začela z novim zdravljenjem. Zdravilo jemljem od 15. decembra 2014. Moje bezgavke so se popolnoma zmanjšale in število krvnih celic se je umirilo. Zdaj nisem več utrujena in ponoči se ne potim. Od začetka zdravljenja še nisem bila v bolnišnici.

Zadnjo transfuzijo sem prejela avgusta lani. Mine tudi več dni, ko ne pomislim na bolezen. Tako lahko uživam v majhnih in večjih stvareh v življenju.

Zdravilo vzamem zjutraj in nato lahko ves dan preživim svojo družino. Lahko kuham, vrtnarim, uživam v ročnih spretnostih, berem, gledam televizijo in se igram z vnukom.

PHSI/IBR/0917/0002

[/si/bolezni/kronicna-limfocitna-levkemija-kll/zgodbe-bolnikov/tezka-pot](#)